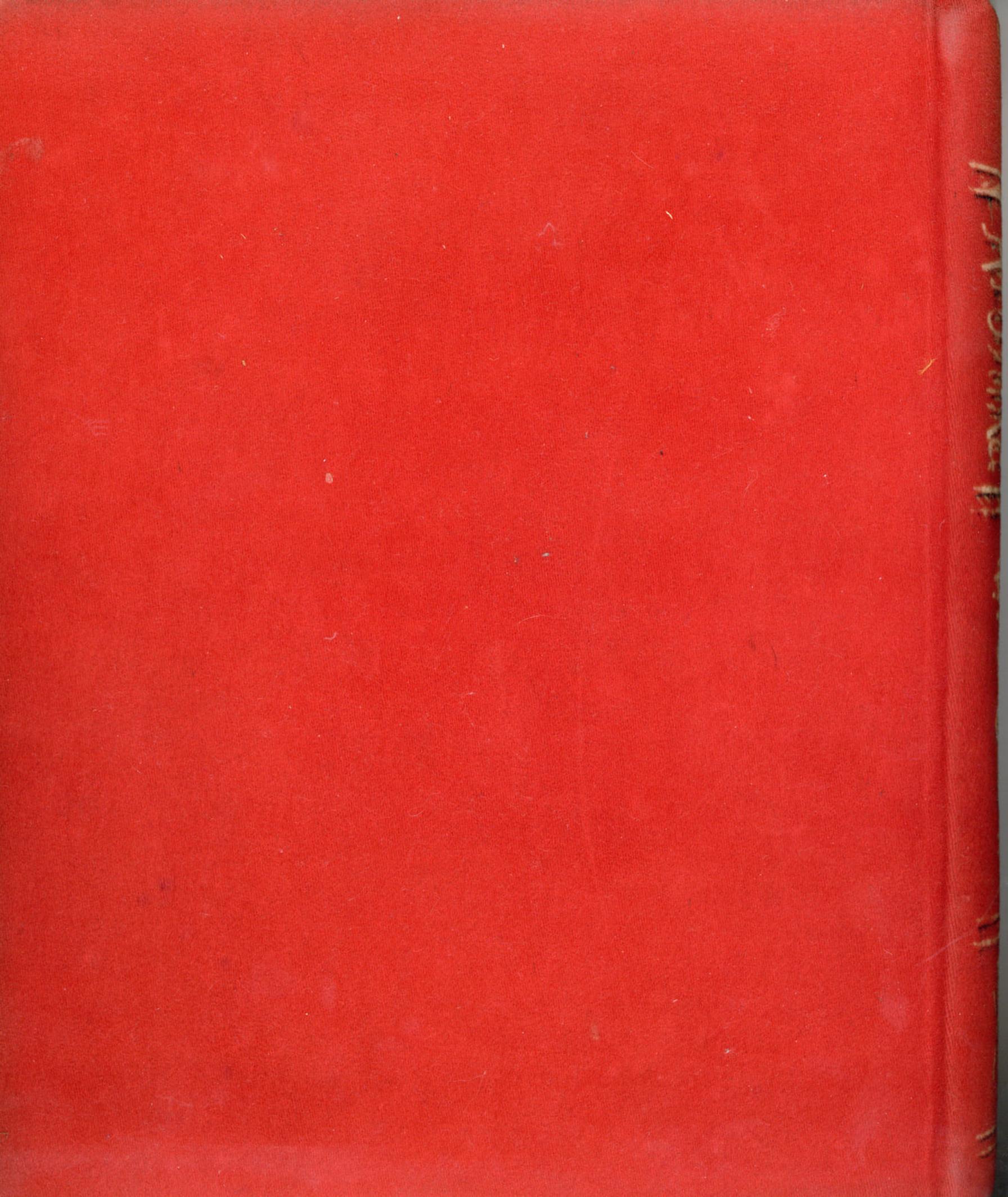

SS

Trivice.

11
11

KRONIKA

TELOU. JEDNOTY » SOKOL«

JILOVICE.

Obsah 150. listu.

ZVEDÁME RUCE SVĚ
A PŘI DRAHÉ PAMATCE PŘEDKŮ, PŘED
OCIMA VZKŘÍŠENÉHO NÁRODA A NAD
HROBY PADLÝCH V MOHUTNÉM SOUZVU-
KU DUŠÍ SVÝCH SLIBUJEME DNES A PRO
VSECHNU BUDOUCNOST:

ZŮSTANEME KDE JSME STA-
NULI! VĚRNÍ V PRÁCI, VĚRNÍ V UTRPENÍ,
VĚRNÍ AŽ DO HROBU! VYTRVÁME DOKUD
NEZVÍTEŽÍME! VYTRVÁME AŽ POZDRA-
VÍME SAMOSTATNOST SVĚHO NÁRODA!
ZDRAV BUĎ NÁRODE ČESKOSLOVENSKÝ!
ZŮSTAVEJ RATOLESTÍ ROSTOUCÍ PŘI-
JDIŽ TVŮU ČAS!

ROSTIŽ A VZKVĚTEJ SVOBODNÝ
VE VLASTECH SVÝCH A VE VELKÉ BRÁ-
TRSKÉ RODINĚ NÁRODŮ SVĚTA PRO ŠTĚ-
STÍ SVOJE I PRO BLAHO PŘÍŠTÍHO OSVO-
BOZENÍ LIDSTVA!

13. DUBEN 1918.

1918 1928

Hlas této knihy: „ Milý čtenáři! "

Zacházej se mnou šetrně!
Nějssem jen pro čas přítomný. Jsem
pro věky. Mým úkolem je:
Zachovat minulost - budoucnosti!!"

Předmluva.

Čtenářům naší kroniky posílám několik slov, úvodem, aby seznali za jakých okolností začátek knihy je psán a aby poznali toho kdo knihu tuto, inkoustem špinili počal.

Jednota založena byla v r. 1919. V počátcích jednoty předsedou byla kronika B, Bohužel - dostala se sta rukou nevědomitého členo-
činnovníka, a omýšly bylo možné se dopátrati kam - "zmixela." -

Nejednalo by se tak ani o hmotnou škodu, jako že zmizely s ní i záznamy, v bližší data o založení jednoty, o významnějších událostech a t. d.. Knihu tuto počínám psati v prosinci r. 1927. a zprávy v ní zaznamenané od r. 1912 až do r. 1927, čerpám jsem v archivu, pokud se uchovával v jednacího protokolu, ale hlavní pramen je paměť několika členů, kteří stáli u kolébky jednoty naší a vytvářeli po dus.

Ča jsem členem od r. 1924, a proto milý čtenáři musí čísti záznamy s velkou shovívavostí, neboť místy budou hodně kuse.

A nyní něco o mojí osobě. Představuji si čtenáři že záznamy ty jsem vypisuje učitel, úředník nebo podobně. Bohužel máme zde 2. učitele, ale oba ignorují práci sokolskou. Nevad se o tom zmiňuji, je to bolší, že učitel - řeč vzdaluje se práce národní - sokolské, ale je to pravda, a moji následov bude jen čistou pravdu na tento papír napsat.

Jsem sice jen pouhopouhý stělník - psalý 3. třídou obecní školy; proto, prosím se čtenáři milý, neustříj o slohu mém, ani v písmě příliš přesně. Moji snahou je věrně vylicit život jednoty od založení, až po tu dobu, než najde se povolanější činitel, a vyjme se s láskou toho co já jsem dus začal.

Ve Vys. Městě: 19. 6. prosince 1927.

"Nadáv!"
Smidů franta

Přestě za Rakouska.

nik
pobočky.

Nevim věru, jak bych do toho kyselého jablka kousl. Kuisný je začátek. Dle jaměšnické - členů, a dle záznamů br. jednoty Mexičtí - již v r. 1912-13 začínala sime pokolské zde kličít. Nastla se několik mladších, kteří obrali si za úkol telocvik. A byla to „jakas takas“ pobočka jednoty Mexičtí. Jednou posli naši br. do Mexičtí, podruhé Mexičtí k nam do Jilovice. Ba i návrh nám zapůjčili, a byla pry naděje, že pobočka zsilí a uyme se sama stitulu jednota. No jaměš uvádím jména oněch bratrů.

Čap Jos. st., Čap Jos. ml., Kámský Václ., Malý Jan, Mach Václ., Macsek Jos. S. Č.
v Jilovici

Čap Václ. S. Č. v Divci, Hušek Václ. S. Č. v Dobrušce, Hojný Václ. z Libníkovic,
Černý Václ. S. Č. ve Vyjavi, Adamíra Lad. S. Č. v Černilově.

Ale pozkveš pobočky - jako vsude jinde - zastaven byl válečným běsem v r. 1914. Bratři povolani jsou proti své vůli, hájí obhroženou macechu vlast. Ruch pokolský jejich odchodem uhasl nadobro. Ti, kteří doma zůstali, dřou až do upadu na té hroudě po otci zdědění aby vydala chléb pro ty, kteří násilím byli z domovi odvlčeni. A tak pomalu vlek se život válečnými léty;

Osud a české rebelantské hlavy však měly práce víc než dost. Za hranicemi staveli se československé legie, kdo jen málo možnosti měl, utíkal do Ruska - Itálie a Francie a hlásil se k legiím. A zde jurnitr? Legie zbraněmi z venku a rebelanti jurnými zbraněmi zevnitř a stádně púlvočili celé Rakousko. A tak po 300. letě porobě, obloha „české Vlasti“ jasně zastkřela a a slunce „československé“ zazářilo. Svoboda! 28. říjen 1918! Mír a zase svoboda!

Bratři vraci se domů, a první jejich starostí bylo založení jednoty. Lehká to byla práce v tom novém, v té popůvratové hrouče. Snadno a rychle se stavelo ale hůře bylo stavbu podržet, jak viduo z starších zápisů.

P. Viz mapu „Staré Č. O. S. před válkou“ jednola jí má ve archivu.

Ve svobodné vlasti!

Žežko je mi líčil nadšení převratové, kdy od úst křesťanů letí heslo: „Rovnost, volnost, bratrství“ a jako by v odpověď „Masaryk - svoboda - republika.“

Napsal jsem, že Žežko je mi líčil převrat, poněvadž ten, dočím byl jsem v Lipsku, ale moji fantastická zbraňotvornost a vyprávění většiny svědků vede mne pryč nov těchto jádrech. Vidím jen samé jasání - epira se „Kde plomou můj“ - „Hly Slovane“ - nosí se „Slovanské trikolory“ a „Bůh milý“ si co ještě. A teď stal se „Lokal“ spolkem moderním. Každý - i ten nejucytlivější odpůrce republiky - i ten kdo skrytí vzpomíná na „zlaté Rakousko“ - hučí na plná místa - „Národní“ - „hne se do řad pokolstných, aby ukázal že i on je „ vlastencem.“ „Vlastencem“ plná „huba“ ale v nitru tma a pusto.

A tak vzniká tímto přilivem jednoty, cílající 71 členů. Dám si tu práci, a seznam jejich opěsíl k vůli pořadí, informací.

• Lip Jos. ml. star.	Novák V.	Mach Jan	Peksa V.
Hubáček J. náměstek.	Crus Jar.	Macek Jos.	Vaněk H.
Archleb V. jednatel	Hubáček Jos.	Novák And.	Volb V.
Famský J. máčel.	Hlaváček R.	Němček Jos.	
Nemánková E. - vice	Famský R.	Paulík H.	(Sestry)
Lorenc V. vedel.	Velen Jos.	Pocházka R.	Leina J.
Archleb Jos. st.	• Kamský V.	- - Jar.	Lipová Jr.
Archleb Jos. ml.	Koutský Jos.	Rysavý V.	Gusová J.
Andrý Jos.	Kostelecký Jos.	Polc V.	Velenová J.
Boukal Jr.	+ Klapka Jos.	- - Jos.	Jarkovská R.
Bartos V.	Kolc And.	Spáček Jan	Lukášková M.
+ Lip Jos. st.	Kolc Jos.	- - Václ.	Lopaterová P.
Lermý V.	Lorenc Jar.	+ Šesták Jan	Machová M.
Lermý V.	• Lukášek Jan	Smida Jan	Kovářová M.
Lermý Jos.	• Machý Jan	Šafář Jos.	Pauliková M.
• Pynta Jan	Mach Václ.	Šepán Jar.	Pocházková M.

1) Vše zapísáno z postupující schůze

2) Pěškové označení jsou člany plnou, + zúčastnili jimi má plno smutí.

Čak viduv z předu uvedeného seznamu, slušná sada jmen. A volání mě?! Gevat, t. j. 28, nejen bylo by zapotřebí aspoň každý měsíc, pak snad by počet členů ještě vzrostl.
 Víte! Čak jsem již předem se zmínil, bratři navrativši se do svých domovů se svolali kde koho k ustavující valní hromadě. Reperentem byl br. Tyul Ondrák z Opocna.

kraks

Dříve než přikročím k popisování života v jednotě a její zrození, stojí za poznámku, jak chápáno bylo sokolství. Do ustavující hromady posrvari všichni až na br. Malého a Lichka, z toho důvodu, že jsou to soc. demokraté. Na záhok jejich, u br. Ondráka omysl byl opraven. Br. Malý dosud je členem a ti, co jej smyšlně opoměli, již dávno sokolstvím prohledli.

26. dubna 1919.

čemu
ty

V den výše navedený, před učenou jednotou hodinou, v místnosti br. Čápa je hlusno a rušno. Každý provarnit je dobrou vůlí ku bratřství. Všichni mají jednu zářadost. Kaložil jednotu a byl jejím členem. Něbyl jsem přítomen abych mohl popgati, náhardu, a lidí uvadim jen, výsledek furnich voleb.

Skusost: Čap šos. ml., náměstek: Kámský V., jeduatel: Archleb V. kovár
 poklad.: Čap V. Náčel.: Šánský Čar., Náčelnice: Zemaníková Em.
 Váděl.: Lorenč Čáel.

A zde končí moje vědomosti týkající se r. 1919. Poučkavám místo pro mimorádně získané zápnamy.

dyj.

Pot' hochu moe na bratry převratové. Byly konám dne 16. června v Opocně. Sotva byly vysřamý, již vystupují z jednoty, ukazující jak stalocho pochopiti heslo ješ hidi nosli na kabátě, "Na stiax". K odvodim místo dostavuje se cirka 50 bratřů. Ze stavišok odvedena 18 a z mladšich br. Jan Lukášek a R. Hlaváček. (Dodaleně) Iměna odvedených st. brů neznam, jsou odvodim listy tak době uloženy - že nejsou k nalezení!!!

1920.

První
a pracovní

7. slet.

Činnost tělocvičná, pro nedostatek pochopení, upadá, jak vidno ze stýžnosti náčelníka adresovaným na výbor jednoty.

Po je vzruška pro ochablou činnost. Do Prahy! Slet! Do Prahy!
a to je sémum proti tělocvičné lenosti. Však si to také br. náčelník poobraduje a když ho potkáte jistě uslyšíte od něho známý popovek: „Hoj zčabavon nam tělocvik!“ A br. učitelavatel s br. starostou pustili se do „Pražských švablenek“, a počítají už kolik těch „káčů“ by to mohlo dát. Činise bude potřeba. Tabulka do pivovaru, kytičky na mí, klukům nějakým gnošem jůvšpět na cestu. Kdo v tom není, ten neuvěří.

A teď všichni! Praha volá: „nebude pro Vás papánu!“ Pomůžem si! Ty do té pr ty do té části vesnice a přanéjše vše co je k jídlu. Mělo, ovice, mouku jen ne borovi otypkou. Byli z toho sem tam nějaké mizotosti, padlo sem tam i slovo „žebota“ - některý bratr nebo sestra měl sto chuti „přavítel se vším, ab kobyly nebyl slet. Po je ten magnet. Slet - Praha! A všechna námaha a úvážky jsou jim vyvázeny.

Divadlo

Divadlo stopadlo jak morálne tak i finaneč k plní spokojenosti. A co by kdo chtěl více. Šťastně vše skončeno a abývá jen slet. Zúčastnilo se ho: 2. bí 4 sestry cvičiči a 2 bí nevíčiči.

Podnik
v jednotě.

Že chut ku jíci byla, vidno z toho že s. p. jednáno o veřejném vystoupení jednoty. A uskutečněno dne 25. července. Samo nebe slibovalo svoji účast na tomto dni. Od časněho rána sluněčko mude hřálo, cesty pro výlety více než pěkné. A odpoledne? Se všech stran spěchali lidé, at' pěško či kolmo, či vozmo. Návštěva obrovská, což nejlépe dokazuje čistý zisk přes 7000.- Kč. Hodně ovšem k počestnosti cvičičích složek přispěly okolní jednoty a nejvíce snad Řebechovice zě župy Orlické.

Nevzůstala jednota sluzna Řebechovicům, a vypravila jim k jejich slavnosti krásně vypravený, allegorický vůz „Karel Havlíček loučí se s rodinou, který byl s velikou účastí vítěn, jak se státníky významu tak i výpravou jeho.

Zemědělní.

Žijí jsem, dost pracoval - pro tebe jednoto..... A teď založíme nějakou sacc
v klén. Činnost ochabla - tak dovidám se z protokolu jednacího. Příčinu nemám.
Je asi po slétě. Všehera, činnost - dle záznamů - odbyvá se promoci, list, papírů
pera a inkoustu - a víc, dost. Máme 7000.- Kč, koupíme nářadí, budem šetřit,
a řídit kroje, a t. d. to je napřesino, mno - a mnohokráte, ale kde nic, tu nic.

Darů.

Výpověď je daň 10.- Kč na členu na Pysšiv, ptim. Kámen, úrazu.
Členové vystupují, nechtě platit daň ani příspěvky. Uhradí to jednoto,
má 7000.- Kč.

Přednáška.

Dalo přednášky nemám. P. Cyril Ondřík přednáší na
shema: Lokolské odbočky.

1921.

Založení
knihovny

U předšlém roce zmiňuji se o 700.- Kč a co všechno za ni bude použito. Ale ovce. Běda tu krát běda. Z té závatné sumy pro vesnickou jednotu pro budoucnost zachráněno bylo asi 3-400 Kč za které nakoupeny zábavní knihy pro knihovnu, a 50.- Kč na stav „Češi - Slovanské“.

A raději předběhnu o tři roky kupředu, abych se více nemusel touto smutnou věcí zabývat. Nehospodárnost funkcionářů. Řeknu přudem, kam se ony peníze poděly. Tenější nářadí nebylo vůbec použito, aš na věrd hradby, míc a hu „Čokke“. Za to ale statečně splereny příspěvky členům, (stali se z nich poukonníci) a placena za ně ještě menšínová, daň, úrazový poplatek a t. d. ba i předplatné na sokolské noviny. A tak z hotových mizi pluc 200.- Kč a kde míc - tu nic!.

Žitřenka.

A slovanoká nesvornost bují. Přudem musím se zmínit, že v sídle jednoty stává též jiný spolek, kterému bude nutno v zánamech místy věnovat pozornost. Je to „Hospodářsko čtenářská beseda „Žitřenka““. Budu ji krátce nazývat Žitřenkou!

Rozbroj.

Divadelní sezona. Líná se Sokol, píná se Žitřenka. Židni sami lidé tady i tam. Předák Žitřenky neváží na starostu sokola a samozřejmě i naopak. A h vili dvěma má být rozbroj! Připravuje se divadlo tu i tam. A obě v ten samý den i hodinu. Čestě štěstí, že jsou dva hostence. Smutný úkaz, kdy dvojí se členové obou spolků a to: Kdo je Sokol i člen Žitřenky, pocítá čeství čím je vě? Kda besedářem či sokolem. A rozluštíiv tuto hádanku, stavi se tam do toho tábora, kam jej to více táhne. A nepřítelství hotovo h vili tvrdé hlavě jedinců, a vlece se ten spor až do r. 1927. Vícebeseďáři vřídavají se hned členství v sokole a jednota naše slabne po třetí. Puvně to byly sok. odvody, pak daň na bysův dům. Za zánamek stojí h dobou více sokolům, že všichni zůstávají i nadále členy Žitřenky. Všem rovně o 1% více Sokol než besedáři a prostě jen proto že „sokol“ je pro národ celý, ale Žitřenka jen pro jednu obec. (Přincímka pís.)

Nájem
evicisté.

Nužtate zobrazení o místo ku evicení, nužt jednotu najmouti od obce louku zvanou „Vohráčka“.

Tržbová
akce
účast

Na náklad jednoty pořázeny, dorost. a záhořské hráje. Ale v době, kdy
loto již není po nich ani památky. Vydáno má ně 1500.- Kč.

na podnicích.

Okřskové cvičení v Anově: cvičilo 4. muži, 4. ženy, 4. záci. 5. června.
Kupní slet v Prutnově: " 5. mužů, 6. žen, 4. dorost. 26. července.

Mobilisace.

Dne 27. října vyhlášena mobilisace do 27. poků na ochranu
našich práv, po kterých sahala sousední Maďarsko.

Tronika.

V tomto roce pořázena, dle zápisu v jednací knize, tronika, která
vzala za své, aniž se v' hede.

Zájezd
na Slovač.

Zájezd na Slovenska za naší jednotu zúčastnila se. P. Polná
a právě přistoupivší, nový člen br. Šubr, který vrativ se ze Slovač
ignoroval jednotu, neznávaje ji za hodna, aby, když už sokolské
výhody při zájezdu použil, se rádne odhlásil. A k tomu je to učitel,
syn ředitele a Vys. Učeda. Zájezd byl 10. června.

Další
účast.

o zájezdu informoval mne br. Archedl Václav se svých poznámek
a zároveň sdělil, že jednota zúčastnila se:

Obvodové cvičení 9. června ve Lhotě Křálově: 2. muži 4. ženy, 3. dor., 5. záci, 6. záky.
Příjního výletu 21. dubna (6. mužů, 4. " - 2. " - a 3. dorostenky.)

Podniky
v jednotě.

23. ledna I. sokolský ples. Ustupné: pán 10.- Kč, dáma 6.- Kč.

1922-23.

Četkové.

O těchto dvou letech není zánamů. Nemocný vysílen leží na smrtelné posteli, a čeká lékaře s injekcí a umělou krví, aby jeho život prodloužil o pár minut. Je to agonie jednoty či jen dočasný spánek? Doufejme, že ono druhé bude vinou ticha v naší jednotě. Členstvo vystupuje z jednoty, oheň v nich převratem vznícený uhasíná. Ten hrota ještě jich ubývá. Slibují si navzájem, že vytváří, že se nerozejdou, třeba nečině, ale jednotu nerozpustí.

Finance.

Pomalu ubývají. Na akci pro hladovici Rusko posílá se dar 457.- Kč. Peněz tento nebyl placen pokladnou jednoty, ale sebran libovolnými příspěvky člům od domů sestrou Ji. Šolínovou.

Podniky
v jednotě

13. května 1923 divadlo: „V červáncích prvobody“ od Olivy.

5. června 1923 " : „Karel Havlíček Borovský“ od

1924.

Mrtvo a pusto.....! Pak asi mohl bych začít o tomto roce. O Sokolu, už ani vabci nepřeváží. Upadnul v zapomenutí.

A teď laskavě čtenáři, abych připojil několik řádků v svoji osobě, které více říší je k právnímu životu jednoty, a nebude mi vytykat že zvečnuji bolest svoji v kronice sokolské. 17 září r. 1923 byl jsem zasypan hlinou a utrpěl těžký úraz. Díky však panu primáři Opocenské nemocnice Dr. Kudrnáčovi, sboru lékařů a zvláště z nich Dr. Opocenskému (s. č. kněží českob. v Klášteru) za jeho mimořádnou obětavost, po celoročním léčení dostal jsem tak daleko, že postavil jsem se na vlastní, ač dříve vážně pochybovali o mém uzdravení. (Tím větší mixera, tím větší štěstí, říká se p. primáři!) V nemocnici navštívil mne v červenci br. Haspav Jan a vymánil na mne slib, že až přijdu z nemocnice, přistoupím za člana.

A nyní jistě je divné, proč teprve nyní mám přistoupil za člana, a proč jsem před úrazem nebyl. Či před válkou cvičil jsem se dorostence v Nových Věnečicích. Jako dorostence byl jsem odveden r. 1916. Dále pak přeběhnul jsem do Srbského zajetí. Když vrátili jsme se ze Srbska mým jediným majetkem bylo stanové plátno místo pláště a přikryvek. Po opatrování jsem jako oko v hlavě, neboť to byla jediná moje proti zimě a proti dešti. Čugoslávci mi jej ponechali, Rakouští vojáci mne s ním propustili, ale v Hrušovanech hlídka sokolská chtěla mi jej zabavit. Ty samé stěsky slyšel jsem od jiných, a přesvědčili mne že chlívy, bratři, kteří konali nadčasnou hlídku (nechtěli odebrání věci státu, ale) ale chodí v oblecích šitých z vojenských uniforem, oděrných vícejcím se vojínům s front, ba dokonce jimi i oběhováni. Po mne trochu zklamalo, a z úst mých vyšlo slovo "zloději", a já zanevřel na vše, co byla sokolská. V době mého léčení v nemocnici, přemýšleje o té věci, došel jsem k úsudku, že nemůžu celek za jedince a posun, aby bratři, na které ono slovo neplatí, mne laskavě odpustili. Po stránce mé zpovědi a omluvy.

A právě když došel jsem k tomuto usvědčení, dne 21. září jsem se přihlásil.

Dvůdlo.

Na Stejána p. j. 26. 12. psali jsme "V Mladeneckém pokoji" od Zohuslava za peníze br. Kája. Byli jsme odsouzeni pro jikantnost, dýe, ale stobron sticánku dýe viděl malokdo. Pptix, ze peníze stane vesky nim a jessnoordkam jsou peníze zahozeny mi.

N. Finance.

Financi' stav jednoty

Stovost:

Dluhy:

Ped' už se mi bude psát p'nschněji. Vě valně' hromadě byl jsem zvolen
vzdělavatelem. Čáko pamětník budu moci spíše dělat záměrný. Spadostí
ujímám se úkolů.

7. března. Jak bychom zapomeli na katička. Narozemny b. P. G. Maxamka
oslavemy besidkou. V programu jsou básně, lidové zpěvy, živý obřad a na
konce vesela jeduoklovka. "Chonlostira situace" od Krušného, děj v rovině
rakonského generála v posledním dnu Rakonska.

Divadlo: V dubnu pak sehraji jino historický román, z doby vpádu Švédů
na Moravu "Vyškovský zid" který byl opakovan.

Předějí, dětské divadlo "Perníková chaloupka!"

Umrčí. Rádost naše nosmí všick byl úplná. Zpěd našich vdehasí tam
odkud není návratu, natož milý bratr - legionář, Šos Kuzka. Dřnovodili
jme jej dne 22. 15. na kat. hřbitov na Vys. Ujedi. Očpověj slade, vzpomínka
naše je s Pebon. // Viz album str. 1. obr. 1. //

Musovy
oslavdy. Důstojně oslavili jme památku našeho mučedníka pro pravdu. Mexi bratry
sebrano dievo a na Vys. Ujedi postavena hrušice. Korporativní přechod jednoty
(z 16 člů, dorostu a začeva větní) na zúčastněné občanstvo zapísobil. Za zpěv "Hranice
vzplála" vystehl plamen k nebesům, jako by jistě po staletích záloval Nejvyššímu
křivdu, která na Mistru Janovi a tím na celém narodu českém. Po té dojemná
řeč br. Káslera z Mexičů zanechala pohnutí v nás všech. Na konec
zapěvamy "Náš hymny". Účast odhadnuta mimo příslušníky jednoty
na 300 osob.

Pelocvik. Pelocvičná činnost dostala živější ráz. Na letním cvičišti a
cvičební hodině probánil se 17 záků, 17 začek, 7 dorostenců, 6 dorostenek,
13 mužů a 12 žen.

Divadla. V zář' opakovan "Vyškovský zid" 22/11. sehraán s ohromným úspěchem
"Lešetínský novár" a 26. 12. "Zvony" od Robla.
Mimo to byla v květnu slavnost: "Křičení moře!"

Písal jsem se, že jako pamětník, snaže se mi budou ptát zájemny, ale zatím nemám ani čas. Tělocvič všech sloček, vzdělávací činnost, divadlo, nácviky zpěvu do besídek vyčerpávají více než jen volný čas. Omezují se tedy jen na stručné záznamy.

II Ples.

Na 7. roční bránu pořádá jednota II. svj. ples. He pěkný. Dekorujem šal, aby se u nás všem líbilo.

Nácviky.

Hodně času spotřebují nácviky na slet. Trváme i v zemi. Je nás 5 mužů, a 4 ženy. Oproti předšlému sletu máme tu výhodu že nemusíme šebat. Lidla má Praha dost.

Beseda.

U květnu uspořádali jsme předšletovon „besídku“, která stala se dostaveničkem celé obce. Program vhodně volný byl přijímán vel. číslem k ústlu pollehkem dlouhotrajícím.

Učast

A zase musím být vše úplně. Ženy se nám rozpukly nadobro. Některé se společní nácvikem, a bylo jim pohrozeno, že nebudou připuštěny na slet. A od té doby je všechna snaha matra, ženy k tělocvičce dostat. Co dlouhým jízlim se mi podařilo, co jedna zbytečná hroba okusku zničila.

A tak zůstává pětice mužů, která jednotu zastupuje v Semečnicích a okuskem a 4 žáci. Jaroměř v župním.

Učast.

Prase v sletu, a mimo to ověřil pětice 4 muži a 1 žena meričičí. A právě v sletě opouští jednotu druhý člen, otec našeho starosty br. Čaj Jos. st. Budeš s Bohem, bratři, v paměti jednoty s br. Kuzkon říjso i na dále.

Podniky v jednotě

Pohled jsem se nekřičastně poněvačk jsem zůstal po sletě ve vzdělávací škole C. V. S.

5. dubna „Omlázková zábava“ a ostáková veselice.

1927.

Letošní rok je ve znamení volb. Všude valí se špína, hroby a naděsby na denním pořádku. Větštní politikování. Učinnky jen se i v jednotě. Línost ochabuje. Těcnota zeslabina na 14. členu.

Divadlo.
Líčení
28. říjen.

Přesto hrajeme divadlo „Magdalena“.

Grandeluhovo cvičení zúčastňuje se 6 mužů a 10 žáků.

Na tento den provádíme zase heričku. Na programu silocvičná pohádka „Jak D. Vašek našel štěstí“ a živý obraz „Kdo talíčka Masaryka vidí, a kdo zaň přijde bojovat.“ Byla to naše vlastní fantazie. Přijima dělí s bustou presidenta umocněn. V poradí statui slajka, v pravo francouzský a ruský legionáři v levo italský a sokol se vytýčenými křídly.

Umění.

A kdo by se nadešel, že za měsíc na to doprovodíme na řeškov. hřbitov do kláštera našeho členu Jana Šestáka, který tak náhle nás opouští bez zvláštní nouze. Půvábka hudby „Pole“ (Vix albiun str. 1. obr. č. 2)

Radost
v obřadny
cvičení.

Konec námů najem letního cvičení. Bylo o schůzi navrženo, zaxáctat o odprody obecního pozemku ku zřízení definitivního cvičení. Radost naše byla zamítnuta 5 hlasy proti čtyřem. Pro namičku stůjte zde jména hlasujících. Pro: Prynka Jan, Macek Šos, Šafář Václ., Šolc Šos.

Proti: Špaček Václ., Pocháňka V. č. j., Rydl Šos, Lorenc V., Lemý V. č. 56.

Na konec pak, a to k našemu lepšímu vohlasování propůjčit nám cvičení na dobu dvou školů kplně zdarma s podmínkou že je oploíme. Původní plot je tvrný, smlý a na více místech spadlý. Místo plotu postě špek, drnky a chmel. Máu věru ve cvičení hodinu poct, když proháním se šau s chlapei, jako bychom byli někde v pualse. Ale hned druhý den to již některé muži se slibují ulnu v pohlodní době cvičení odebrat.

Pochmiky.

Porážkový taneční hodiny a na ukončení 1874 věnceček.

1/11. Ostravský mmmrovj. 9./1. Ples. 26. 11. Připínáková zobraza

1928.

Odbýlí jsme máškarní ples. H myní s chutí do práce. Koupenny hraje se již u br. starosty živo je v příjádě. Dlouhé hváre morní se pomoci pitek na kónsky pvoení na tyčky. A druhý den již pachotí krahová pila a svoji monotomní písní zpívá elektrický motor. Když se utichlo, kupilo se na hromadě pús púldruhého tisíce dycek a 300 m lygní. A již zase ruch kolem evičisté. Potu kus po kuse púbyvá púct zvezky zvedavca, kteří vidouce tu chet do práce s púhlopým obličejem se ptají: „Kolik máte na hodinu?“ „Ubore!“

A tak to, co nemohla zmoci obec eilajici pús 10. čísel, hváre smáhá těch 4 1/2 pokola, jak posměšně naši jeduoli púhají P, kterým je Sokol soli v očích.

7. únor.

Naspykúv večer. Kóvinkon pro tuto večer je 10. čílný púvecký krouček mužú a púctnari „Bud' zedív nám“, „Kdov jíte Púce lojornici“, a „Nad Lestní sa blyskú“. V té poslední jimo lochu zasílhalí ale doufam se nám bylo odpušteno. Zeny podaly „Z Marmy vzkazy“, „Nadsení v duši“ Kachy mimo hváre púdvatby seloceničon pohádku „Inehurka a 7. špraskú“.

Divadlo. Dětský den.

P večerku následuje divadlo „Ovadem púreni“ od Olivy.

Rozhodli jsme se oslavit 10. letí dvoení naší Republiky. Ku spolupráci pozvává „Čiličinka“, haviči, M. O. K., a místní školní rada. Obecní rada požádává o protektorát.

Společná práce však zklamala. Šťm ani 5. uvědomělých členú duhých kooperací vypomohlo, a ostatní složili ruce v klín, ba ještě šťm pracujícím se vysmáli. Všikrá práce padla na nás. Voláme k čínosti. Zase skoro marné. „Nemáme čas“ xúí výmluvy. Ale sotva jsme začali púct evičit, již se omladina kúpi kol evičisté a meimé púhlixi naši práci. Pa dokonce rostrušovány jsou i řeči: „Sokol to nermúře, dětský den nebude.“ Na výpomoc xúšká nov pes. Polínova b.č. provokaná Mattová. Lily napnuty až k púdknutí. Posměváckým púšel smích. Nov labulích veilly se plokáty, evičisté méri se v zahrach, xkónsky pú hnoibě. Zastány púčmúky jednótám. Púlixi se 8. púvenec. Obecní zastupitelstvo púhkládá pouť na ten den.

Hlavní den.

Čiž ráno v 5 hodin je na cvičišti živo. Všude ruch a šon. Upravují se ještě nedokončené anebo přehlédnutí potřeby. V 8 h zkomůky. V poledne přichází zednota Muzičů, za ní Libuše. V 11 ustává dělá se pěkně odpuštěně. Všude vidět nedočkavé radostné tváře drobotiny čekající, aby se mohli sejít s maminkám, tatičkám a vůbec všem ukázat, co se naučili. Na ladech jadí se průvod. Je slabý ale je pevný. Napřed 10 záků 4-5 letých nese červenobílou korouhev a za nimi větší, a větší, pak harci a sokolové. V průvodu bylo 120 příslušníků Sokola a 42 harců v kroji.

Po uvědomění přítomných starostů obce p. Karáčkem a star. jednoty br. Lázem ku všem přítomným promluvil náš milý br. Ljvíl Ondrák z Opocna. Na programu byly „Kuchařinky“. 10 začek zhostilo se svého úkolu jako patič. Hry s panenkou 5-6 letá děvčátka v úloze mamiček pobavila nás asi nejlépe.

Hostná záků.

Paučky dětí.

Pylmické, cvičení, dorostenek s míči.

Růžnosti.

Herská beseda. Pu předvedly naše dorostenky velice pěkně.

Proda, že nemáme dorostenec, aby je předvedly obě sládky společně.

Náš slavnosti zúčastnil se i kat. farář z Vys. Mlýnska. Nedbal toho, že slavnost je sokolská. Hněl, viděl a slyšel, a doufám že byl i spokojen. A jeho návštěvou byli jsme překvapeni. Ale nejen my ale i ti fanaticové, kteří nepucali dětem ani housek či radosti a modlili se aby hočně přišlo. (Viz album obr. č. 1-2-3).

Náš výlety

Dětský den v Anově: šli jsme povozem. Cvičilo 9 záků. Účast 37 osob, z toho 4 členové v kroji.

Okřkové: Do Mexičice dne 17. června šli jsme pěšky. Cvičilo 16 záků a 3 členové. V úvážnostech 10 začek. Účast byla velká. Přišli za námi tatičkové i maminky. Okřud znám bylo z Žilovice 136 osob.

Lupní: Náchod vypravil plet pohádkové. V předvečer Benátská noc se na zakončení plelu scénu „Probow k svobodě“.

Účast: 4 muži a 1 žena v kroji. 4 batři cvičící a 6 osob v občanském.

Skalka: Pamějí pobočka, stávající 1 1/2 roku pořádala 22. července s. r. veřejné přičení. Historické místo známé z řías kova „Panna.“ Kájei jsme autem a to časné ráno, abychom Skalku ujšli. Přivítání jsme byli po bratisku a br. Fahl provedel nás po památných místech. A na té louce pod zámekm zazili jsme opravdu pěkný den. Nás, dorostenky se pochlubily „šlexskou besedou“ která byla odměněna slucným potleskem. Účast 47 osob.

A ještě dětský den.

Likvidace.

Až na malé diskuse o rozdělení čistého zisku minulá plitná. Několiv sokol rucil 60% za schodek měl zaručeno 60% čistého výtřku. Vě schůzi však bylo hájeno stejné dělení bez ohledu na ručení a množství práce. Konečně učiněna návrhem ze strany pokola shoda a sokol obdržel 40%. Po nebylo po chuti nepřítomným členům slavnostního výboru — p. Pňouk V. za osvětovou komisi a p. Pole Jos. za řidičku — a nechtěli být spokojeni. Zkusenosti se člověk učí.

Umrť.

Jako by zákonem stanoveno, musí nás rok po rok někdo z řad našich opustit na vědy. A tak i letos, nemilosrdně vyrvána nám byla 10 letá záčka, Jarmilka Slavova z V. Ujeda. Četna z nejnadanějších. Že 8. července vesle s námi pohřba, 22. července je s námi na Skalec, a odešla na vědy, shláčena zášklem. Díky štobu měli zákaxau zúčastnit se pohřbu. Doprodili jsme ji, my na které zákax neplatil a v kiojích. Sestra v kroji kyteci bílých květů se zlomeuon palmovou patolestí, 8. dorostenek hárdá hvot květů a 4. řu v kiojích. Rádi jsme ji měli pro její milou povahu, což vysvitá z poslovu br. Smřidy, předneseného na rozloučěnon u cíle jejího kráského života: Dostlovně cituji.

Drari přátelí! Dovolte abych rozloučil se jménem naší jednoty s naší milou záčkou. Sestřičko naše malá, mila Jarmilko! Neočekávané vyřtačena je z řad našich nelostnou rukou osudu, která, jako by zardělo, že v kruhu našem máme tak hodnou záčku. Byla bys po lílech chloubou naší jednoty, zakemá, ueruo vyvala tě v tak plném věku, a po Pole v řadách našich zústavá mexera. Tu mexeru budem však uměle udržoval, a líebare jn od nás navědy odešla, ve vzpomínkách budeš u nás žít. Rádi jsme tě měli, vyprovodili bychom tě všichni, ale tvrdé předpisy nedovolily, aby ti, kteří tě byli v ikem nejblíže, prokazali tě poctu poslední.

Mysli na Pěbe, želi Pěho odchodu a v modlitbě na Pě vzpomenu. A moje vzpomínka.
 Bylo to na Skalce, kde tolik líbila se Pě ta malá dřevená chaloupka, ta zahraděčka s květin.
 A byly to naše společné cesty z večerního cvičení, kdy odlihalo jsi do kvetoucích luk, abys
 sobě někoho květin utrhla. Sama jsiouc květ, květy jsi milovala. A proto přijmi na poslední
 Pěji cestu kral květin, které povedi Pěbi, jak jsme Pě měli jardi a jak léze poneseš Pěji
 ztrátu. A ke konci jménem Pějch spolutáček, kterým nebylo dopřáno, aby Pě vyprovodily,
 a jménem celé jednoty dávám Pě zde poslední s Bohem a naše Narebor!!

28. říjen.

Na oslavu tohoto dne pořádáme „vzpomínkovou hodinku.“ Slavnostní
 sbor „Dvacetýosmý říjen“ pro krátkost náčinku byl zapěn trochu nejspíše, jinak ale
 program našel plní pochopení v obecenstva, což dokazoval bouřlivý potlesk. Ba
 když už zapením hymny (dorostenky a země) vše jsme koncili, třebaže bylo již
 12.12 h. zračněmu se domu nechtělo.

Program.

By naše nejmenší předvedly „Píčka Pautoflicka, což byla přijato
 velice přátelsky. Velí začty cvičení s povětrničky, dorostenky pak rytmický rej
 „Šaro-leso-podzim-zima.“ Náčink provedla sus. Watterová.
 Květištní oblibě tšila se básen „Tá so Kanak. Recitoval P. Deman.
 Duetto „Sedlak a selka“ předvedl žák Šafář V. a žička A. Procházkova. Na
 náčhak z obecenstva muselo být opakováno.
 Naše vlastní fantazie, živý obraz „Školská rodina“ a antické sousosní „Vítezný boj“
 s „lečkú“ v poradi zěhmající šarotčaním, byly bouřlivě akklamovány.

Slavnostním řečníkem byl člú osv. komise br. Novotný řed. měst. školy
 z Měruce.

Činí
 pochůzky.

- 29. I. Masáckarmí ples. 9. IV. Pomháčková 26. XII. Štěpánková.
- 25. III. Divadlo: „Osvobodun zuzreni“ od Chivy.

1929.

Do nového, pro naši jednotu jubilejního roku vstupujem prosti pesce. Máme všechny ovčičí složky krom starších bratří. Dívky mají mam 2 sestry a 2 bratří. 2 bratří jsou v činné službě vojenské.

Početnost jednoty: Muži: členů 16., dor. 7. záků 12., celkem 35. —
 Ženy: " 3., " 12., " 18., " 33. —

Dohromady naši sokolská rodina čítá 68 hlav.

Nám ovčičím vycháří vstříe br. starosta háp, zapůjčení m, sálu pro zimní období. Kví se jednou týdně. Sál propůjčen nám zdarma a gratis.

Valná hromada s malou změnou. Valnou hromadu odlyrali jsme 6. ledna. Funkcionáři zvoleni

členové. Poslali jsme pluctáka - Rndu Anděla z Prahy. (Viz album obr 6)

Porádek zde koncert 17. února. Odpoledne pro děti a večer pro dospělé.

Předvedl tu starou českou muziku a nice: Dudy solo, study a housle, duchy a kvartet. Byl to jeden z krásných večerů, které zúdkha prožíváme. Dojemné i veselé nápěvy starých českých písní lidových nesly se sálem, a hlavně u starších zanechaly ohromný dojem. Druhy ty sklívě tóny vyloudily nám slzy do očí, které ale zároveň dovedla zaplaňt, ryéma "Kakamažka" nebo pro ten večer "Čertův kvapik" který dle pověsti hráč kvanda chudák, čertům. Mistr Anděl, který měl bohatý choťský kraj, doplňovaly kroje hudebníků a maněch dorostuck, a členů, kteří spoluúčinkovali ve vstupní scéně "na Pačkách!"

V neděli 10. III. pořádáme "Masarykův večer" Vytěšek, věnován hude "Deinu a Vidni" (Vnesení vyboru 24. III.) Zahájil jej br. Macek, představil sl. řečníka p. Kaidlera ing. z Meruče, který nastínil zivotis presidentů a vzpomenu i H. Slovického.

Program večera obsahmul v sobě písne: "Poč si k nám nepřišeu", "Nestiskaj mi rukaj pučku", "La usitu borem dolem", "Pracov" a "Voči čierne". Ukazky ovčičí pro Děti (záci, záčky a dorostenky) a dva živé obrazy. Nakonec, jedno aktorkon, "Shledání" obraz z válečného zivota, a skupinon poděhoraca.

Tak jsou ale lidé malicherní, stojí za zmínku. Hlavnostní písník, mezi jiným ze života presidenta řekl, že pan prezident přistoupil do církve evangelické, byp přijímán p. O. Opocenským l.c. českobratrským kazatelem ve výslužbě v Klášteře. A už jeví se toho účinky v jednotě. Někteří rodiče zahazali dítkám návštěv Škola.

10. led. První neděle květnu vzpomenují jsme deset let trvání naší jednoty "dětským časem." Účast rodičů byla slabá. Nepokození!!!

Při té příležitosti odevzdán byl bu starostovi obraz "Jügnera" jako jako upomínka na jeho 10. leté starostování a jako dík za vše co pro jednotu vykonal.

Výlety Jednota zastoupena na: Dětském dnu v Pěpycháčích Okuskovem " v Rozkosi Kypním sletu v Novém Hradku, a na zájezdu C.O.S v Plzni. Na cestě v Hradci Králové zachyceni jsme víchem, jakého není pamětníka. Lámaný jím stromy, bouřiny stavby, ocdnášeny střechy, prach a písek mísí se s deštěm takže je úplná tma. Doprava na dráhač úplně místo porušena. Totové boží dopuštění. (Vš album obr. 7 a 8. představující 300 letou lípu u Libníkově puč a po víchřici.

Pomluvy. Za pětiletou práci, po příjezdu, dostávám odměnu z rukou veržnosti v podobě pomluvy, pa viněn z nedovolených styků se sestrou Vatterov. Bídni, naše svědomí je zatím čisté, a cítíme se povzneseni nad vaši nízkou zlobu.

Pota Pokud potařilo se mi sehnat obrázky členů jsou v albu č. 19-21. členové vykopu.

Papoměl bych že tento rok byla kritická zima. Sněhu napadly ohromné spomsty. Neú zde pamětníka takové zimy. Mrazu dosáhly až 37°-zimy. Sněhu již ulehleho na pohor bylo místy i přes půl metru. Pod sněhem ležely se celí velké stromy. Zvěř docházela až ku slavením. Sníh potval až do ptubna l.p. Doprava vřela pro velike vřice. Libnice musely být denně proharovány.

Podmily: 11. srpna " Dožínková " a 28. září " Václavská "

1930.

47.

Valná hromada odbylána je b. lidna. Smutným zřekem je, že někteří členové nemají ani jednou za rok hodinku času aby přišli do schůze, která může být jednou na celý rok.

Lokové. Náš divadelní odbor dostal konkurenta. Jakiš sdružení div. ochotníků. Režisér J. Mach. Proč vzniknul? Utká aní těžší a těžší sílnace jednoty, do které byla připravena pomluvkami.

7. března. Oslaven jsme vši důstojným večerem. Klaci mu dorostenky? Nedostaly se ani jediná. Proč?

Umrli. Zemřel mistr Alois Jirásek. Pohřbu jeho v Hronově zúčastnila se jednota 2. členný v kroji.

Saxoni Lips. Na cvičišti zasemili jsme dvě řady lipků. Pěsme se ani ochotou.

Okřskový, dětský den u nás.

Sotva jedné práce jsme se zbarili, již čeká jiná. Kaxáctáno bylo u okřskové cvičení pro tento rok bylo přiděleno jednotě naší. Bohužel, okřskové jsme nedostali ale přidělen nám byl okřskový dětský den. Málo je nás, ale práce ubývá ať jedna radost. A snášení naše je odměněno jak patří. V nedeli svatočušní J. čerona je živo. Ze všech stran vidíš ověncené porozy, autobusy, kola, a všechno to obsazeno je samou čeremí, máš chloubou, záctvo a doust. A kol s. h. ramí hemží se již kde který kout naší vsíky čeremými košilemi záků a sukénkami záček. Mexi to, jakoby rozseto, mihají se bílé halenky dorostenek a košile dorostenců. Taký to něžný obraz skýlá du pastvu pro oči. Pot' pravá paleta mistra maliře. A samu nebe zředavo jsou, jasní svoji tvář, aby spatřilo tu naši drobotinu.

Zacínají vřárovací závody mužů a žen pro Bělehrad, a ostatní plošty řadí se ku dopoledním z kouskám. A zase nový obraz! Nemám slov, která by pověděla, co mě srdce cítí, jen vím, že mám radost - radost - radost! - - -! Předem již představuji si obraz průvodu na který se jistě řádný z nás les. Však slyš! -! Taký hlas trubky a již oči dvoje mají novou pastvu - řárem průvodu. A zpět málo slov na vylicení té krásy.

Směj se a plač se zároveň, vidíš červen, bíl, černou, a teď to řekne. Co to je? To jsou
 tvoje slzy - slzy radosti - radosti - radosti - - - ! Slyšíš hudbu, a celý to pole barev,
 všechna ta pestrá, pohybuje se směrem k Tobě, a ty cílíš novou sbu v oku a zase
 máš jin radost - - radost - - ! Křídlo jde kolem Tebe, odí sbu, pohled do očí
 tě drobotině. To jsou šhavé jiskry svítili radosti a nadšením! Usměvavé tváře tě
 drobotiny mluví. "Vidíš ty dorostenky? Ty nejdeš, ty taneč!" "Vidíš ty křepce
 jdoucí dorostenec? Vidíš ty sestry a bratry? - - - Před co si stojíme. Tvoje
 srdce, a vnitřní hlas Ti praví: „Nesoufej! - - - Není národ ztracen, který má
 takové řady dobrých soudců pro vlast, živících!“

A již řady se vlnou se na eričště. Křátky, ale vystřížený proslav br.
 Sedláčka, uvítání starostou jednoty i starostou obce a dochází k programu.

Za zvuku pochodu „Koš od Zborova“ nastupuje 16 sl. bratří k
 k prostným; veselé a křepce zhostí se svého úkolu. A hned na to 204 záci
 zaplní eričště skoro do posledních metry. Čiště ani řádně nepřipamatuješ si
 obraz a již máš před sebou řady nastupujících záček. V zářeti vše před
 očima Ti zmedrá řekami dorostenek, aby hned změněno bylo v bílý pruh
 kalhot dorostenec mezi dvěma pruhy do bronzova opálených těl a bosých
 nohou dorostenec. A všem radost z očí záci, usměvavé tváře všech ukazují
 niternou sílu a nadšení. Po různých nástech a hrách nastupují záčky jednoty
 Opěno a předvádí rej s porétničky, a po nich uzavírají program záčky
 naší jednoty v počtu 19ti, eričením s ozdobnými svíhadly.

Dětský den je u konce. Byl to pro nás den radosti,
 svátek svátek, prave sokolské letnice. (Viz album obr 22-27.)

Stan. fond.

Z čistého zisku dáno 1500.- Kč jako základ stavebního fondu.

Po prázdninách nastává změna učitelů na Vys. Ujezdě. Pan řičelá Šubrt jde
 do penze. Na jeho místo je dosazen p. uč. Miler. Jako výpomocná síla přišla
 sl. M. Bellachová. Je sokolka a hlau se hned k práci.

28. říjen

oslavěn beničkon. Byla hojní navštívena. Záci eriči „Bubenicka“ a „sedmici.“
 Záčky tanečky a rybnické hry. Komy a dorostenky prostně se staré tance.
 Jednotovkorkon „ 28. říjen 1917 v Rusku jsme zakončili. V meričakti učiněna
 hudební hrouček jednoty.

Mikulášská. Inich zdivé kouř. Abychom se také jednou za čas mohli zasmát, připravili jsme Mikulášskou zábavu spojenou prozdílením/dárky. Několik zperů, duell, anekdot a 2. jednoaktovky, a měli jsme veselý večer. Doudej zde Mikulášská zábava nebyla.

Stedrovecemí A zase radost malým. Vánoce, co radosti, co vzpomínek. Jen více nadílka lásky třeba. Teta' sa več byla praci sester. Připravily malou besídku pro děti. Začky předvedly " Mstí maminky " a " Knechárky ", záci dopam dárku s. j. přijed vlaku, manipulace posunování a odjed. Několik koled páru různého i veselého. Při nejmenší záci " Zarka ^{střední} Věna ^{střední} Mirek ^{střední} - jich na honpaciel komič. Vánoční stromek osvětlen barevnými zásvíčkami (prací br. V. Hehleba). Na konec kol stromku společná večer. Přes 50 dětí, sokolských i nesokoli, obsluhováno dorostenkami, stacioně odpracilo několik talířů cukroví (prací s. Valtor) a hunků čaje. Po té sokolským zákům a záčám rozdány tučky a sesity a přímím veselých svátek a štěstí do Nového roku jsme se rozestli.

Finé podmínky.

20. dubna přivádlo dětské: " Sedmikráska " (viz alt. str. 35.)
1. května " : " Leska maminka " od Gramatka.

1931

Divadlo. Původně měla být hra na 26/27 m. p. Pro krátkost doby k náčrtku zvolena první neděle v tomto roce. Hra „Bělohorská mračna.“ Přes neklidnost kusů toho dopadli jsme nejen morálně, ale i finacně. (Viz album obr. 34)

Kakyp
maráci. Letos konjeme zářivou hvězdu, 3 zíněčky a 2 činky s hřivčičkami
sek. jednoty „Slav. Pls. u Josefa“